

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

www.zrtve-cerkve.org, <http://razmisli.blog.si>

brezplačno

št. 7, oktober 2009 - letnik 3

Pobuda za prenehanje državnega financiranja obnove in vzdrževanja sakralnih katoliških objektov ter za celovito obdavčenje cerkvenih nepremičnin

Na svetu je vedno večja kriza. Podjetja propadajo, število brezposelnih se večja. Tudi v Sloveniji je podobno. Gospodarska kriza je huda, število brezposelnih se večja, mnoga podjetja so že šla v stečaj, mnoga pa to še verjetno čaka. Vedno več ljudi je revnih in zato ne morejo zadovoljiti osnovnih življenjskih potreb. Za reševanje krize oz. omilitev njenih posledic je potrebno mnogo sredstev, lahko bi rekli, da šteje vsak evro. Ker je virov vedno manj oz. se iz njih nabere premalo sredstev, je potrebno poiskati nove vire, predvsem tiste, ki ne ogrožajo revnih, oz. državnih sredstev. Sredstva je potrebno dobiti pri tistih, ki jih imajo. In ena izmed institucij, ki ima mnogo denarja oz. sredstev, je katoliška cerkev in njene institucije.

Katoliška cerkev je neizmerno bogata. Celotno cerkveno premoženje, to je premoženje svetega sedeža in sestavnih delov cerkve oz. njenih institucij po vsem svetu, je po ocenah nekaterih poznavalcev več 1.000 milijard evrov. Gre za nepredstavljivo veliko premoženje, gre za premoženje, o katerem lahko mnoge države samo sanjajo. Zelo bogata je katoliška cerkev tudi v Sloveniji. Njeno premoženje (nepremičnine, premičnine, vrednostni papirji, ...) se ceni na kakšno milijardo evrov. V okviru denacionalizacije je cerkev že dobila za slabih 200 milijonov evrov premoženja.

Čeprav je katoliška cerkev v Sloveniji zelo bogata organizacija, pa je oproščena plačila nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč za cerkve, kapele, samostane, škofije, župnišča in druge podobne stavbe, namenjene verskim dejavnostim. Po Zakonu o stavbnih zemljiščih iz leta 1984 pa morajo to nadomestilo plačevati mnoge pravne in fizične osebe, ki so bistveno manj premožne, kot je to katoliška cerkev. Katoliška cerkev je v tem pogledu

zelo privilegirana, posledica tega pa je tudi, da Republika Slovenija vsako leto izgubi, po vsej verjetnosti, več milijonov evrov, ki bi jih sicer dobila, če bi cerkev morala plačevati nadomestilo za stavbna zemljišča za vse svoje stavbe.

V Sloveniji ima katoliška cerkev več kot 2500 nepremičnin, ki so opredeljene kot kulturni spomenik državnega ali lokalnega pomena. Predvsem gre za razne cerkve, samostane, kapele in druge objekte. Te nepremičnine so last katoliške cerkve oz. njenih inštitucij kot so župnije, samostani, nadškofije, škofije in drugo. Navedene objekte je potrebno vzdrževati in obnovljati. Čeprav gre za cerkvene objekte, mnogo denarja za njihovo obnovo in vzdrževanje prispeva slovenska država, tako preko raznih ministrstev kot tudi občin. V letu 2008 je šlo iz javnih sredstev v ta namen več kot 3 milijone evrov. Omenjeni denar slovenskih davkoplačevalcev se torej porabi za obnovo in vzdrževanje cerkvenih nepremičnin, torej nepremičnin, s katerimi upravlja super bogat tujec in so last pravnih oseb, ki so ustanovljena po tujem pravu.

Katoliška cerkev ima namreč svoj sedež v Vatikanu in je tuja pravna oseba, je subjekt mednarodnega prava »sui generis«, v Sloveniji pa ima svoje institucije, ki so pravne osebe, ustanovljene v smislu kanonskega prava.

Slovenija zaradi svoje nerazumljive radodarnosti do katoliške cerkve vsako leto izgubi ogromno sredstev, tako tistih, ki jih ne pobere, pa bi jih lahko, npr. nadomestila za cerkvena stavbna zemljišča, ali pa tistih, ki jih direktno daje cerkvi kot pomoč za vzdrževanje in obnovo sakralnih spomenikov in drugih objektov. Če Slovenija v letu 2008 ne bi dala cerkvenim institucijam okoli 3 milijone evrov pomoči za vzdrževanje in obnovo sakralnih spomenikov, bi lahko s temi sredstvi bolj ali manj pokrila letno izgubo v tekstilnem gigantu Mura d.d. Če bi država ves denar, ki ga je npr. v zadnjih letih dala cerkvi za namene obnove oz. vzdrževanja sakralnih spomenikov, usmerila v podjetje Muro, bi le-to po vsej verjetnosti sedaj ne bi bilo pred stečajem. In za službo ne bi trepetalo več kot 3000 delavcev. V tem primeru raje

cerkvi kot svojim ljudem, raje bogatim kot pa revnim. Zato Vladi RS predlagamo, da uredi vse potrebno, da se obdavčijo vse nepremičnine katoliške cerkve oz. njenih institucij, tudi sakralni objekti, ki imajo status kulturnega spomenika, in tudi tisti, ki se uporabljajo za verske ali karitativne dejavnosti, brez izjem ter da se iz javnih sredstev preneha financiranje obnove in vzdrževanja katoliških sakralnih objektov, ne glede na to, ali imajo status kulturnega spomenika, in seveda tudi drugih nepremičnin.

Celotno besedilo pobude je mogoče prebrati na spletni strani društva www.zrtve-cerkve.org.

Cerkev se vmešava v notranje zadeve Slovenije – ta molči

V Sloveniji še vedno odmeva "afera" Gulič. Vlada RS je namreč imenovala Aleša Guliča za direktorja urada za verske skupnosti, čeprav je bila katoliška cerkev (KC) proti temu. Ta je namreč želela imeti na tem mestu dr. Čeparja, ki je vodil ta urad prej.

Jasno je, zakaj je KC želela imeti v uradu svojega človeka - ker je kot član cerkve dolžan širiti in braniti katoliško vero vsepovsod in vedno, tako tudi v okviru omenjenega urada. Član KC je celo dolžan zavrniti slovensko ustavo, če je v nasprotju z evangeliji. Tudi pri svojem delu v okviru državnih organov Slovenije. Seveda vsega tega preko ateista A. Guliča, za ateista pa se je ta označil sam, ne more imeti oz. doseči.

Ob imenovanju Aleša Guliča je ostro reagiral Sveti sedež. Njen predstavnik kardinal Rode je celo rekel, da si takšne provokacije niti partija ni dovolila in se je tudi ne bi. Zanj je takšno imenovanje neodgovorno. Predsednika vlade Pahorja zaradi tega imenovanja naj ne bi hotel sprejeti niti papež. Katoliška cerkev je torej zelo negativno reagirala na to zadevo.

Kardinal Rode kot tudi papež sta predstavnika Svetega sedeža, ta pa je tuj subjekt, država "sui generis". Zato kot takšna nimata nobene pravice, da ocenjujeta oz. kritizirata izbiro direktorja urada za verske skupnosti in se s tem vmešavata v notranje zadeve Slovenije ter v njeno suverenost. Takšen odnos Svetega sedeža do Slovenije ni samo sporen z vidika mednarodnega prava, temveč tudi zelo podcenjujoč in poniževalen do Slovenije. Katoliška cerkev očitno obravnava Slovenijo kot svoj last, kot svoj teritorij, še posebej zato, ker kato-

liška cerkev kot celota in seveda kot delna cerkev v Sloveniji, ne priznava slovenskega pravnega reda, če je v nasprotju z njenimi evangeliji, ne priznava pravice do življenja, kar je v nasprotju z našo ustavo, protiustavno krsti dojenčke in jim s tem jemlje versko svobodo ter onemogoča celovit izstop iz cerkve. Ali ni bil dan predlog za prepoved delovanja KC, dokler svojega delovanja ne uskladi z ustavo? Slovenski davkoplačevalci pod prisilo obilno financirajo KC in njene institucije, v letu 2008 so ji na kakršni koli pravni podlagi dali okoli 20 milijonov evrov, v zahvalo pa imajo poniževanja s strani cerkve.

Na takšno cerkveno provokacijo bi bilo potrebno reagirati. Prvi, ki bi morali reagirati, so državni organi. Reakcija je molk. Molčali so predsednik vlade, parlamenta in države. Predsednik vlade se je v Vatikanu zaradi imenovanja Guliča celo opravičeval, kar je nesprijemljivo. Ali je predsednik vlade podrejen cerkvi, da se ji opravičuje? Ali se bo za takšno opravičevanje opravičil tudi slovenskim državljanom? Ali se omenjeni predsedniki bojijo KC ali pa mislijo, da to ni njihova naloga. Nekateri so celo prisegli, da bodo delovali za blaginjo Slovenije, sedaj pa molčijo. In obramba suverenosti Slovenije napram Svetemu sedežu je delovanje za blaginjo Slovenije. Če so tiho, ali ne delujejo proti Sloveniji? Torej protiustavno in so zato

bolj ali manj enaki kot KC. Zato pozivamo vse tri predsednike, da takoj reagirajo in zaščitijo suverenost Slovenije. Zahtevajo naj opravičilo in dajo vedeti, da je takšno vmešavanje v suverenost Slovenije nesprijemljivo.

Omenjeni predsedniki si lahko vzamejo za zgled hrvaškega predsednika Mesića, ki je pred kratkim katoliški cerkvi povedal marsikaj, kar ji gre. V tem pogledu so slovenski predsedniki daleč zadaj in se zdi, kot da še niso dojeli prave biti katoliške cerkve. Predsednik Türk je bil sicer na dobri poti, ko je pridigo nuncija Castella v Kočevskem Rogu označil kot neprimerno in za vmešavanje v notranje zadeve Slovenije, vendar pa sedaj molči. Zato naj to pot čimprej nadaljuje ter izjavo kardinala Rodeta in ravnatelj papeža označi za neprimerno in vmešavanje v notranje zadeve Slovenije. Ostali državniki oz. politiki naj mu seveda sledijo in zaščitijo Republiko Slovenijo.

Več o tem na naši spletni strani v pobudi predsedniku RS v zvezi s cerkvenimi napadi na suverenost Slovenije ob imenovanju novega direktorja UVS.

Davkopla evalci prisilno financirajo katoliške cerkvene institucije, lani so jim na kakršnikoli pravni podlagi dali okoli 20 milijonov evrov, v zahvalo pa imajo poniževanja in žalitve s strani cerkve.

Javna šola pomaga nova iti otroke k verouku

Na eni izmed štajerskih osnovnih šol je učiteljica prvega razreda dala staršem prvošolčkov letak, s katerim je lokalni župnik vabil k vpisovanju otrok k verouku. Kot izhaja iz letaka, morajo starši za otroke nakupiti potrebne pripomočke in poravnati prispevek. Če je v družini več veroučencev, se plača za prvega pripomočke in prispevek, za ostale pripomočke, prispevek pa po zmogljivosti staršev. K prvemu vpisu k verouku je potrebno prinesiti tudi dokazilo o krstu, če otrok ni bil krščen v tej župniji. Župnik zaračuna za delovni zvezek 5, za liturgični 3 in pol evre, prispevek pa je 15 evrov.

Država in katoliška cerkev sta po ustavi ločeni. To tudi pomeni, da javna šola ne more tako ali drugače sodelovati pri cerkvenih opravilih. Zato je tudi nerazumljivo, da javna šola sodeluje pri novačenju otrok za verouk, pa tudi če samo v pomoč župniku deli staršem šoloobveznih otrok letake za vpis k verouku. Po drugi strani pa je vprašanje ali cerkev plačuje ustrezne davke za delovne in liturgične zvezke, ki jih prodaja staršem. Ali izdaja račune oz. blagajniške prejemke za prejem gotovine? V mnogih župniščih se nahaja veliko gotovine. To dokazujejo tudi razni vlomi vanje in denar, ki ga odnesejo vlomilci. Mogoče bi bilo dobro, da bi pristojne službe preverile finančno poslovanje župnij. In ne samo finančno poslovanje župnij, temveč tudi škofij, samostanov, redov in drugih institucij katoliške cerkve. Čas je, da država začne izvajati svojo finančno suverenost tudi na področju cerkvenih financ.

Pobuda za prenehanje občinskega financiranja institucij katoliške cerkve

Občine so pomemben financer institucij katoliške cerkve. Vsako leto gre iz občinskih proračunov na kakršni koli pravni podlagi na račune katoliške cerkve več milijonov evrov. V letu 2008 so institucije katoliške cerkve dobile iz državnega in občinskih proračunov kar okoli 20 milijonov evrov. To je zelo veliko denarja, še posebej sedaj v času krize. Samo z denarjem, ki gre letno iz občinskih proračunov v žep cerkve, bi lahko pokrili izgubo Mure d.d. v letu 2008, ki je znašala nekaj čez 3 milijone evrov. Vendar pa se to ni zgodilo. Država je dala denar raje cerkvi, kot da bi pomagala ljudem.

Mnogo sredstev dobi najbogatejša nevladna organizacija na svetu, tako se namreč cerkev sama mnogokrat označuje, tudi iz občinskih proračunov. Kakšne 3 milijone evrov, mogoče pa še več, saj ne razpolagamo z vsemi podatki, je katoliška cerkev dobila od občin v letu 2008. Te financirajo obnovo in vzdrževanje katoliških cerkvenih spomenikov, karitas, katoliške vrte in domove za ostarele, skavte, oratorije, miklavževanje, cerkvene pevske zборе, razne programe, kot npr. za pomoč invalidnikom in njihovim svojcem, za urejanje socialnih stisk zaradi alkoholizma, za samopomoč osebam s težavami v duševnem zdravju in drugo. Občina Črnomelj je v letu 2008 namenila Župnijskemu Karitasu Črnomelj 1.500,00 EUR za sofinanciranje projekta »šola nogomet«, ki je namenjen romom. Cerkev se ukvarja torej tudi z nogometom, očitno postaja tudi športna organizacija. V nogometu se vrti ogromno denarja. Enako privlači enako.

Mnoge občine so bile v letu 2008 do katoliške cerkve in njenih institucij zelo radodarne. Tako je Mestna občina Ljubljana na kakršnikoli pravni podlagi odobrila cerkvenim organizacijam kar okoli 1 milijon evrov, od tega je Škofijska klasična gimnazija dobila 38.712,45 evrov za mladinske raziskovalne projekte – potepuški tabor 2008 za SŠ in kot refundacijo šolskih kosil, Zavod Salesianum pa 45.591,50 evrov (refundacija stroškov glasbene šole, sofinanciranje projektov oz. programa mladinskih aktivnosti v MOL (2008-2010), sofinanciranje soc. varst. programov, refundacija šolskih kosil). Zelo radodarne so bile tudi občine Vrhnika (okoli 300.000,00), Domžale (več kot 200.000,00), Logatec (okoli 200.000,00), Celje, Železniki in Slovenska Bistrica okoli 150.000,00 evrov, Kamnik okoli 120.000,00 evrov, Maribor okoli 110.000,00 evrov, ... Gre za nakazila sredstev na katerikoli pravni podlagi, tudi za plačilo dela razlike med cenno programa in plačilom staršev v katoliških vrtcih oz. drugih programov, kar morajo občine plačevati na podlagi predpisov. Občine na

splošno mnogo sredstev namenjajo katoliškim vrtcem, tako je bilo tudi leta 2008. Tako je Občina Domžale plačala cerkvi oz. njenim vrtcem okoli 220.000 evrov, Mestna občina Ljubljana je Uršulinskemu zavodu nakazala 116.036,16, več kot 100.000 evrov je namenila katoliškemu otroškemu varstvu tudi Mestna občina Celje, Mestna občina Maribor pa je vrtcu Montessori nakazala 38.562,73 evrov. Občina Logatec je v letih 2007-2009 plačala za katoliško predšolsko vzgojo v nekem vrtcu kar okoli 550.000,00 evrov.

Iz občinskih proračunov je šlo cerkvi za obnovo in vzdrževanje sakralnih spomenikov tudi mnogo sredstev. V letu 2008 je šlo v ta namen več kot 1 milijon evrov. Mnoge občine izdatno sofinancirajo to obnovo oz. vzdrževanje, nekatere celo več 100.000,00 evrov letno. Tako je npr. Občina Izola investirala v obnovo cerkve Marije Alietske samo v letu 2008 111.407,00 evrov, v preteklih letih pa skupaj kar 432.742,00 evrov. Zelo radodarna je bila tudi Občina Šmarje pri Jelšah, ki je za obnovo kulturnega spomenika Kalvarija in Sv. Rok dala cerkvi okoli 40.000,00 evrov. Mnoge občine namenijo za te namene po več tisoč evrov, mnoge pa celo po več deset tisoč evrov.

Republika Slovenija, kamor seveda sodijo tudi občine, torej daje mnogo sredstev cerkvi. Postavi se vprašanje, kaj dobi Slovenija za to nazaj od cerkve?

V zahvalo je kardinal Rode, predstavnik Svetega sedeža, torej tuje osebe, v intervjuju z naslovom Slovenija je moj dom, ki je bil objavljen v tedniku Družina (20.9.2009), na vprašanje novinarja Bogomirja Štefaniča, ki se je glasilo: »V kakšno smer pa gremo denimo z imenovanjem LDS-ove-

ga politika za novega direktorja vladnega urada za verske skupnosti?« odgovoril: »Take provokacije si niti partija ni dovolila. To imenovanje je neodgovorno.« Torej, predstavnik tuje države žali Slovenijo in se vmešava v notranje zadeve naše države. Vse to v zameno za sredstva, ki jih slovenski davkoplačevalci namenjajo za cerkev, tudi za Rodeta?

Vendar pa to še ni najhujše, kar daje katoliška cerkev Sloveniji.

Še huje je to, da npr. katoliška cerkev:

- ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji
- prisilno krsti dojenčke in z večnim peklom grozi tistim, ki ne dajo krstiti svojih otrok
- ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekolne tiste, ki iz nje izstopijo
- ne priznava pravice do življenja, saj je v bibliji, ki je zanjo božja beseda in je še sedaj veljavna, predvidena smrtna kazen za mnoge moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je potrebno pobiti homoseksualce, prešuštnike, trmoglave sinove, čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno)
- želi odstraniti vse tisto, kar ni katoliško, npr. juče, ateiste, drugače verujoče
- še ni preklcala izobčenja vegetarijancev iz 6. stoletja (tisti, ki npr. iz etičnih razlogov ne uživajo mesa in tako ne škodujejo živalim in okolju, so večno prekleti še v 21. stoletju).

Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in hudo krši dostojanstvo mnogih ljudi. Papež Benedikt XVI. je za svetovni dan misijonov izdal poslanico z naslovom Evangelizacija vseh ljudi (Družina, 18.10.2009). V njej je rekel, »da je evangelizacija« vseh ljudi bistvena dolžnost Cerkve.« Cerkev ima torej namen evangelizirati tudi ljudi po slovenskih občinah in zato bo uporabila, seveda če jih bo dobila, celo občinska sredstva. Več o pobudi za prenehanje občinskega financiranja institucij katoliške cerkve si lahko preberete na naši spletni strani www.zrtve-cerkve.org.

Kako lahko vi pomagate društvu?

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve je v štirih letih svojega obstoja razprlo široko paleto javnih informacij glede kršenja ustave s strani nekaterih cerkva in njim podrejeni politiki, s poudarkom na največji verski skupnosti pri nas, to je Katoliški cerkvi, in o sedanjem položaju žrtev cerkve. Tako smo medijem, politikom in državnim ustanovam poslali precej javnih pism ter predlogov za uskladitev nekaterih zakonov z državno ustavo. Imeli smo tiskovne konference, nastopali v elektronskih medijih. Izdali smo tudi brošuro Ženske so žrtve cerkve. Problematika, s katero smo se ukvarjali, sega od pedofilije katoliških duhovnikov, preko prisilnega krsta dojenčkov, izločitve teološke fakultete iz Univerze v Ljubljani, prek problematike udeležbe predstavnikov države pri verskih obredih in sploh ločenosti države od cerkve do deleža, ki ga ima Katoliška cerkev pri grozotnem položaju živali danes in žensk kot žrtev cerkve – tudi še dandanes. Več si lahko preberete na naši spletni strani www.zrtve-cerkve.org. V društvu smo se torej potrudili, da bi javnost opozorili na sedanje žrtve cerkve in z njo povezane politike – in da to ni samo ustava države, ampak tudi otroci, ženske in živali. Z namenom, da bi še bolj izčrpno razgnali problematiko, pomembno za ohranitev in nadaljnji razvoj demokracije v naši državi, smo ustanovili tudi časopis, ki je pred vami. Da bi bilo vse to – in še več – mogoče, vas prosimo, predvsem na finančnem področju (TRR 05100-8011968046), za podporo in pomoč. V imenu žrtev cerkve in napora za uskladitev dejanskega položaja verskih skupnosti z ustavo prisrčno hvala.

Kdaj javne tudi bilance župnij?

Katoliška cerkev v zadnjih letih javno objavlja finančna poročila nadškofij in škofij. Prihodki vseh škofij v Sloveniji so bili po teh poročilih okoli 25 milijonov evrov. S tem v javnosti ustvarja vtis, da so to vsi finančni prihodki cerkvenih organizacij v Sloveniji. Vendar ni tako. V to ni zajeta vrednost nepremičnega premoženja nadškofij, niti finance karitasa, župnij in drugih cerkvenih organizacij, kot npr. redov, samostanov, združenj ali cerkvenih gibanj. V Sloveniji je okoli 800 župnij in okoli 40 redov. Finančne podatke za te organizacije cerkev javno ne objavlja, čeprav npr. razpolaga s podatki za župnije, kajti po kanonu 1287 Zakonika cerkvenega prava morajo upravitelji kakršnegakoli cerkvenega premoženja, ki ni zakonito odtegnjeno vodstveni oblasti krajevnega škofa, po uradni dolžnosti vsako leto predložiti krajevnemu ordinariju obračun gospodarjenja. Če ocenimo letni prihodek povprečne župnije v Sloveniji na 20.000,00 evrov, potem so prihodki vseh župnij kar okoli 16 milijonov evrov. Tudi redovi verjetno niso revni, njihovi prihodki verjetno znašajo kar nekaj milijonov evrov letno. Kolikšna je vrednost cerkvenih nepremičnin v Sloveniji, lahko samo ugibamo.

Papež Benedikt sliši glasove

Papež Benedikt sliši umrle in govori z njimi! Benedikt je o svojem umrlem predhodniku Janezu Paulu II. v nekem televizijskem intervjuju rekel: »Slišim in vidim ga govoriti. Tako sem lahko z njim v stalnem dialogu.« (Bild, 18.10.2005).

Je Benedikt medij?

Medij je medialno nadarjena oseba, ki trdi, da lahko sliši glasove umrlih direktno in brez pripomočkov. Psihologi svarijo: Slišanje duhov dobi včasih prisilne oblike. Verjetno se za temi seansami skriva psihotično stanje. Seanse so tipične za šizofrena obolenja.

Papež – spiritist?

Nič čudnega, da Benedikt ne more slišati Boga, če se ukvarja s spiritizmom! Spiritizem je sprejemanje, da duhovi umrlih v svetu delujejo kot nevidne moči in lahko postanejo zarotovani.

Papežev spiritizem vsekakor pojasnjuje nenavadne, že skoraj hipnotične evforije, katere je izzval obisk papeža Benedikta pri mladostnikih in politikih na svetovnem dnevu mladih.

»Spiritizem, okultizem, ... marsikdaj povezan z drogami, naredi mlade ljudi obsedene ..., je svaril škof dr. Heinrich Mussinghoff na svetovnem dnevu mladih v Kölnu.

Okultizem in spiritizem s krščansko vero naj ne bi bili združljivi«, je rekel tudi škof Schraml na sve-

tovnem dnevu mladih v Kölnu. Logično sklepanje: Papež se ne sme več imenovati krščanski.

Papež potrebuje eksorcizem

Kako je mogoče pomagati papežu v tej nevšečni situaciji? Za fenomen kot je slišanje glasov katoliške cerkve še vedno zapoveduje izganjanje hudiča. Na vatikanski univerzi poučujejo eksorcizem – samo v Italiji je več kot 70 izganjalcev hudiča. »Katoliška cerkev je poostrela borbo proti hudiču, papeževa akademija prireja tečaj za satanizem.« je dne 2.7.2005 poročal SPIEGEL ONLINE.

Martin Luter

Luter: »Hudič deluje po papežu«. »Papež je hudič!«

In kako vidi evangeličanska cerkev to s hudičem? Za Martina Lutera, ustanovitelja te cerkve, je stvar jasna: »Verjamem, da je papež maskiran in živi hudič.« Ali: »Kajti hudič je ustanovil papeštvo, govori in deluje preko papeža in rimskega sedeža.« (R. Bäumer, Martin Luther in papež, str. 96). In kar se tiče eksorcizma: Če hoče hudič izganjati Belzebuba, so neizogibni problemi. Hudič vendar sam sebe ne bo izgnal.

Tekst je prirejen po *lanku Papst Benedikt hört Stimmen*, DENK MIT št. 12

Misije na tujem

Država je v letu 2008 preko Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu namenila za potrebe slovenskih katoliških misij v Franciji, Nemčiji, Švici, Veliki Britaniji in na Švedskem, za potrebe slovenske katoliške župnije v Stuttgartu, za Šolske sestre sv. Frančiška Kristusa kralja v Italiji in za Rafaelovo družbo kar 108.471,00 evrov. Več v spodnji tabeli. Tudi v prejšnjih letih je bila država radodarna za te namene, saj je v letih 2007-2009 namenila cerkvi nekaj več kot 200.000,00 evrov. Seveda tudi v letu 2009 cerkev ne bo prikrajšana za sredstva iz tega naslova, saj je v planu državnega proračuna za ta namen 86.090,00 evrov. Čeprav je kriza velika, se za cerkev denar očitno najde. Zakaj vse je cerkev porabila ta sredstva: za srečanje slovenskih pevskih zborov, trgatve in slovensko martinovanje, poučen in družaben izlet otrok, potujočo razstavo arhivskih fotografij, nedeljo Slovencev po svetu, konferenco zveze izseljenkih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi in drugo. Kaj imajo slovenski davkoplačevalci od teh cerkvenih dejavnosti? Stotisoč evrov predstavlja okoli 170 minimalnih plač oz. 420 zajamčenih plač. Ali ni mogoče s tem denarjem narediti nič boljšega, kot pa ga dati neizmerno bogati cerkvi.

Kar štirje računi

Nadškofija Ljubljana ima odprte kar štiri transakcijske račune. Tudi druge pravne osebe iz sistema katoliške cerkve imajo po več transakcijskih računov. Tako ima Nadškofija Maribor tudi štiri račune, Župnija Murska Sobota pa tri račune. Zakaj? Ali ne morejo poslovati z enim računom? Ali kaj prikrivajo pred javnostjo? Katoliška cerkev ima stotisoče računov po vsem svetu. Na njih ima milijarde evrov. Celotno premoženje cerkve znaša več 1000 milijard evrov.

Impresum:

RAZMISLI
Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik III, številka 7, datum izdaje: 2.11.2009
Ta številka je izšla samo v elektronski obliki.
ISSN: 1854-813X

Izdaja:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj, tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:

Janja Škrjanc

Uredništvo:

Odgovorna urednica: Maja Fišer
fisher.maja@mail.com
Tel.: 07 070 6240

Uredniški odbor:

Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

Brezplačno ustno odvetniško svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na telefonu 031 284643.